

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. június 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2018. február 1. napján kihirdetett 10.B.437/2017/33. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék a 2018. február 1. napján kelt 10.B.437/2017/33. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **vádlott neve** vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) és (3) bekezdése). Ezért a törvényszék a vádlottat mint különös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre, 600.000 Ft (200 napi tétel; egy napi tétel összege 3.000 Ft) pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetén határozott annak átváltoztatásáról. Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá a beszámításról, a Fővárosi Bíróság 2010. március 31. napján jogerős 15.B.196/2003/453. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadság megszüntetéséről, 1.120.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzás elrendeléséről, valamint kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás, a kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelése végett jelentett be fellebbezést. Kifejtette, hogy a vádlottal szemben korábban kiszabott 6 év szabadságvesztés nem bírt visszatartó erővel, a kábítószer beszerzése és értékesítése tekintetében vezető szerepe volt. A súlyosító körülmények nagy száma és nyomatéka miatt a középértéktől történő nagyfokú eltérést nem tartotta indokoltnak.

A vádlott indokolás nélkül, a védője pedig elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a minősítés megváltoztatásáért és enyhébb büntetés kiszabás érdekében fellebbezett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.210/2017/5-6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva járt el, és a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelyből okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a büntető törvény időbeli hatályának alkalmazása is helytálló, valamint a cselekmény minősítése

megfelel a büntető anyagi jog szabályainak. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét annyiban változtassa meg, hogy a vádlott fegyházbüntetését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A vádlott a fellebbviteli főügyészség indítványára tett észrevételében kifejtette, hogy 77 éves idős ember, korára és egészségi állapotára tekintettel bünszövetséget vezetni, illetve abban részt venni nem tudna. Hivatkozott arra, hogy az elme-orvos szakértői vélemény kimondta, hogy enyhe fokban korlátozott volt a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében, és ennek megfelelő magatartás tanúsításában. Ezen túlmenően nála szervi eredetű lelki tünet együttes, kezdődő szellemi leépülés és személyiségzavar állapítható meg, amelyek régóta fennállnak, a szakvélemény szerint a korábbi alkohol, illetve drog problémák hatására alakultak ki. A vádlott ezen túlmenően előadta, hogy két tanú vallott rá vádalku érdekében. Hivatkozott a 2017. augusztus 30-án történt szembesítés eredménytelenségére, amelyen nem ismerték fel őt a tanúk. Sételmezte egyebekben azt, hogy őt a rendőrség 2011. és 2012. évben nem kereste, jöllehet Magyarországon bejelentett lakóhellyel rendelkezett. Minderre tekintettel kérte enyhébb büntetés kiszabását.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék nem vétett abszolút eljárási szabálysértést, a megalapozott tényállásból, indokolási kötelezettségének eleget téve helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére. A vádlott cselekményének, elkövetési magatartásának, kereskedői elkövetői alakzatának társtettesi minősítése törvényes. A törvényszék megfelelően rendelkezett a pénzbüntetés alkalmazásáról, valamint a vagyonelkobzásról is. A vádhatóság képviselője nem értett egyet az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció mértékével, mivel az jelentősen elmarad a 12,5 év középértéktől. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nyomatékossabban vette figyelembe a vádlott vonatkozásában felmerült enyhítő körülményeket, melyet nem osztott. A vádlott különös visszaesői minőségére, az időközbeni külföldi elítélésére, valamint a bünszövetségszerű és üzletszerű elkövetésre is figyelemmel indítványozta a büntetés súlyosítását, egyebekben az elsőfokú döntés helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésén a vádlott védője fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott védőbeszédét. Kifejtette, hogy a védekezés 2 pilléren állt első fokon is, az egyik pillér a kényszer, fenyegetés hatására történő elkövetésre való hivatkozás, amely a vádlott akaratát megtörte, illetve olyan mértékben hajlította, hogy nem teljes mértékben azt tette, amit ő szeretett volna. A másik pillér a vádlott vezető szerepének vitatása volt a kábítószer-kereskedelemben, az, hogy ő lett volna a magyarországi kábítószer-kereskedelem vezető alakja. A védő álláspontja szerint a jelentős mennyiségre történő elkövetés a vádlott esetében nem állapítható meg.

A kényszer, fenyegetés vonatkozásában az elsőfokú bíróság indokolása tekintetében a védő kifejtette, hogy a vádlott-társak nem tudhattak a vádlott fenyegetett helyzetéről, mivel nem álltak vele kapcsolatban. **A.A.**, **B.B.** és a többi tanú semmilyen kapcsolatban nem volt a vádlottal, őt személyesen nem ismerték. Csúpan **C.C.**-nek vitt kábítószer csomagokat a vádlott, de semelyikük nem állította azt, hogy közöttük személyes kapcsolat, ismeretség lett volna. A védő sételmezte, hogy **vádlott neve** vádlott lányának és vejének vallomását nem fogadta el az elsőfokú bíróság arra tekintettel, hogy felszínes volt a kapcsolatuk, így nem életszerű, hogy a kényszer, fenyegetés tényéről nekik beszámolt volna a vádlott. A védő rámutatott, hogy mivel **vádlott neve** vádlott unokái voltak a fenyegetés célpontjai, ezért nem beszélt a vádlott a lányának és a vejének a történekről korábban. Az elsőfokú bíróság azon hivatkozása vonatkozásában, hogy a vádlott a nyomozási bíró előtt sem beszélt a kényszer, fenyegetés hatása alatti elkövetésről, a védő előadta, hogy a vádlott az alapügyet nem ismerte, nem tudta, hogy ki milyen terhelő vallomást tett rá nézve, így azt sem tudta, hogy mivel szemben kellene védekeznie. A vádlott csúpan annyit tudott, hogy

kábítószer-kereskedelemmel vádolták meg. Az iratok megismerését követően tett részletes vallomást a bíróság előtt, amikor már tudta, hogy a védekezését milyen irányban kell előadnia. A védő szerint a vádlott még ekkor is bizonytalan volt, hogy van-e félnivalója, ugyanis nem tudta, hogy az alapügy vádlottjával, tanú 3-mal egy börtönben lesz-e elhelyezve. A védő álláspontja szerint, - tekintettel arra, hogy nem került megcáfolásra - a vádlott lányának és a vejének a vallomását a mérlegelésnél az elsőfokú bíróságnak bizonyítékként figyelembe kellett volna vennie.

A vádlott vezető szerepével kapcsolatban a védő előadta, hogy **vádlott** nem tagadta, hogy szállított kábítószer, főleg Budapestről, tanú 3 és **D.D.** megbízásából, és adott át **C.C.-nek** csomagokat. A tanúk két esetet említettek vallomásaikban, az egyik a balatonalmádi, a másik tatabányai történet. A védő szerint a vádban szereplő többi eset nem bizonyított. **A.A.** tanú vonatkozásában előadta, hogy a tanú **C.C.-** korábbi élettársa volt, akinek a szavahihetőségét a bíróságnak vizsgálnia kellett volna. tanú 3 hozta össze a vádlottat **C.C.-vel**, hogy közvetlenül üzleteljenek, és ebből ő jutalékot kapjon. Figyelemmel arra, hogy a vádlottat nem ismerte senki, sokat volt külföldön, a védő megítélése szerint rá lehetett fogni, hogy ő hozza be a kábítószer, ő a hálózat feje. Valamennyi, a vádlottat felismerő személy **C.C.-től** hallotta, hogy **vádlott neve** vádlottól származik a kábítószer.

A védő előadta továbbá, hogy a vádlott elismerte, hogy Budapestről hozott egy csomagot, átadta Tatabányán **C.C.-nek**, mert ez volt a feladata, azonban nem került sor pénz átadásra, amely szintén azt támasztja alá, hogy nem a vádlott volt a kábítószer tulajdonosa. A Balatonalmádinál történt cselekménnyel kapcsolatban kifogásolta, hogy a nyomozó hatóságnak fel kellett volna deríteni, hogy kié volt a vádlott és tanú 3 által a **C.C.-éknek** átadott csomag. Az egyéb - a vádlott terhére rótt - cselekményekkel kapcsolatban kifejtette, hogy mivel nem bizonyított, hogy pontosan mit, mennyit és kinek adott át a vádlott, ezeket nem lehet a vádlott terhére róni.

Megjegyezte továbbá, hogy **C.C.-cel** kapcsolatban 2010 nyaratól merült fel a kábítószerrel való kereskedés büntetének gyanúja. A vádlott korábbi elítéléséből azonban 2011 nyarán szabadult, mindebből arra lehet következtetni, hogy nem a vádlott volt a kizárólagos forrása a **C.C.** által árult kábítószernek. Álláspontja szerint objektív vallomások nem támasztották alá a vádlott vezető szerepét a kábítószer-kereskedelem hálózatban, ahogyan a kábítószer jelentős mennyisége sem nyert bizonyítást.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a védő elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta a Btk. 15. § c) pontjának alkalmazásával, másodlagosan indítványozta a Btk. 282/A. § (1) bekezdése szerinti alapeset megállapítása mellett enyhébb tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását. Harmadlagosan a Btk. 45. § (2) bekezdés alapján a szabadságvesztés büntetés enyhébb fokozatban való végrehajtásának elrendelését, figyelemmel arra, hogy a védence időskorú, egészségi állapota alapján rendszeres orvosi felügyeletre szorul. Méltányos ítélet meghozatalát kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy 2011-2013 között Magyarországon tartózkodott, azonban a rendőrség őt ez idő alatt nem kereste meg. A korábbi tárgyalásokon a tanúk nem mondtak igazat vele kapcsolatban, „minden balhét ráverték”. Előadta továbbá, hogy tanú 3 a szabadulását követően is megüzente a vádlottnak, hogy bármelyik börtönbe kerül, megöleti. Egyebekben a vádlott kérte, hogy a büntetését a tököli rabkórházban tölthesse, tekintettel szívbetegségére. Kérte továbbá, hogy adjon lehetőség a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának hat hónapra történő halasztására, hogy egészségi állapotát rendbe hozathassa.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülvizsgálat során a másodfokú bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely

az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, ezért az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadta el a tényállás megállapítása során.

Részletesen elemezte a vádlott eljárás során tett vallomásait. Feltárta a vádlott, tanú 3 és C.C.-kapcsolatát. Tanúkat hallgatott ki az ügyben, elemezte a rendőri jelentéseket, a házkutatásról készült jegyzőkönyvben foglaltakat, az igazságügyi vegyész-, orvos- és elmeorvos-szakértői véleményeket. A tanúk egy részének és a korábbi eljárásban terheltként felelősségre vont személyeknek a vallomásait a törvényszék részben felolvasással tette a tárgyalás anyagává, részben pedig tanúkénti idézésük és ismételt kihallgatásuk útján. Részletesen indokolta a törvényszék, hogy miért nem tartotta elfogadhatónak a vádlott hozzátartozóinak vallomását. Ezen túlmenően elrendelte a vádlott és tanú 3 szembesítését is.

Ugyan a bűncselekmény jellegére tekintettel nem állt rendelkezésre az eljárás során a bűncselekménnyel érintett kábítószer teljes mennyisége, azonban a jelen eljárással érintett hálózat által értékesített anyag egy-egy része több érintett személynél is lefoglalásra került, amelynek megtörtént a vegyészszakértői vizsgálata. A le nem foglalt kábítószeres esetekben pedig az elsőfokú bíróság a Bünyügyi Szakértői és Kutatóintézet adatait vette figyelembe.

A vádlott védője vitatta, hogy védence tisztában lett volna a nyomozási bíró előtti eljárásban az ellene emelt vádakkal, azonban az iratok felülvizsgálata során megállapítható volt, hogy a vádlott kapott lehetőséget a nyomozási bírótól az iratok tanulmányozására, kérésére a bíróság szünetet is elrendelt, így a vádlott tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy milyen eljárás van folyamatban vele szemben.

A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszék azon okfejtésével, hogy a vádlott esetében a kényszer, fenyegetés hatása alatti cselekvés nem volt megállapítható. A vádlott ezen kérdést illetően ellentmondásosan nyilatkozott az eljárás során, ugyanis nem tudta feltárni a fenyegetés konkrét részleteit. A vádlott hivatkozott arra, hogy félt tanú 3-tól, azonban az elsőfokú bíróság által elrendelt szembesítés a vádlott ezen kijelentését nem támasztotta alá. A törvényszék ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a vádlott által tanú 3-fel szemben a szembesítés során használt kifejezések, az általa használt hangnem nem utalt arra, hogy a vádlott félne tanú 3-tól.

A vádlott lányának és vejének vallomását szintén nem fogadta el az elsőfokú bíróság a hivatkozott kényszerrel, fenyegetéssel kapcsolatban, amelyet részletesen megindokolt. Kifejtette a törvényszék, hogy ők csupán általánosságban tudtak nyilatkozni a vádlottat érintően, elmondásuk szerint nem volt szoros kapcsolatuk a vádlottal. Minderre tekintettel a **vádlott** védője által indítványozott felmentés nem megalapozott.

A védelem érveivel szemben az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg, hogy a jelen eljárással feltárt hálózatban a vádlottnak vezető szerepe volt, C.C.-, és kezdetben még tanú 3 is a kábítószer a vádlottól szerezte be, amelyet tovább értékesítettek. Azt, hogy a vádlott a magyarországi kábítószer-hálózat vezető alakja lett volna a törvényszék sem állapította meg.

Az elsőfokú bíróság megvizsgálta és értékelte tanú 4, **C.C.-**, **A.A.**, tanú 5 és **B.B.** vallomásait, akik kétségtelenül felismerték a vádlottat, megnevezve őt, illetve utalva a vádlott személyére különböző becenevekkel, valamint nyilatkozni tudtak arra nézve is, hogy **C.C.-** és tanú 3, a vádlottól szereztek be a kábítószer. Ezen bizonyítékok helytálló értékelésével és mérlegelésével jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott állt a kábítószer értékesítési láncolat élén. A vádlott a bírósági szakban maga is elismerte, hogy a kábítószer értékesítésében részt vett. Mindez az ítéletábra megítélése szerint is cáfolja azt a vádlotti és védői hivatkozást, hogy a vádlott csupán futár lett volna.

A vádlott védője által kifogásolt **A.A.** vallomásának elfogadásával is részletesen foglalkozott a törvényszék, amely vallomás az egyéb bizonyítékokkal is összhangban volt. A tanú a vádlottat felismerésre bemutatás keretében egyértelműen azonosítani tudta, a tanú a vádlottól beszerzett kábítószer mennyiségére is tudott nyilatkozni. A **A.A.** tanú által elmondottak **C.C.-** vallomásával is megegyezett. Mindezt helytállóan vette számba és mérlegelte a törvényszék a bizonyíték értékelése során.

Az elsőfokú bíróság értékelte **B.B.** tanú arra vonatkozóan tett előadását is, hogy a **C.C.-**től vásárolt kábítószer minősége 2011-ben jó irányban megváltozott. Mindez egybevágott azzal, hogy a vádlott 2011. júniusi szabadulását követően jó minőségű kábítószerrel tudta ellátni tanú 3et és **C.C.-**et.

A személyi és okirati bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg az elsőfokú bíróság, és az ítéletábra is erre alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

Mindezekre is tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a mérlegelő tevékenységét megfelelően - a törvényi követelmények és a kialakult bírói gyakorlat szerint - elvégezte, ezért azonos bizonyítéki kör mellett - a felülmérlegelés tilalmát is szem előtt tartva - nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményének minősítése törvényes. A jogi indokolás helytálló.

A törvényszék az alkalmazandó Btk. kérdésében helytállóan foglalt állást. Megfelelően alkalmazta a vádlottra nézve - a különös visszaesőkre vonatkozó kedvezőbb szabályok miatt - az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvényt.

Az irányadó tényállás alapján helyesen vont le következtetést az első fokú bíróság arra, hogy a vádlott az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) és (3) bekezdései szerinti kábítószerrel visszaélés büntetést követve el társtettesként, helyesen állapította meg az igazságügyi vegyészszakértői vélemény és a BSZKI adatai alapján azt, hogy a vádlott jelentős mennyiségű kábítószerre valósította meg a bűncselekményt.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az első fokú bíróság feltárta. A súlyosító körülmények mellett valamennyi, a vádlott javára felmerült enyhítő körülmény - így a vádlott egészségi állapota, kezdődő szellemi leépülése és személyiségzavara - nyomatékos figyelembe vételével, méltányos büntetés kiszabására került sor a büntetési tétel középértékéhez képest, amely 12,5 év. A vádlottal szemben alkalmazott - 7 év - joghátrányt törvényesnek ítélte az ítéletábra, a büntetés mértékével a vádlott idős korára, egészségi állapotára tekintettel tehát a büntetési célok érvényesülnek. A másodfokú bíróság a büntetések felemelésére - az ügyészi fellebbezés ellenére -

nem talált megfelelő, nyomós indokot, ahogyan a kiszabott szankció további mérséklésére, enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására sem látott törvényes lehetőséget. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama arányos, a pénzbüntetés alkalmazása törvényes, annak összege (a napi tételek száma és az egy napi tétel összege), a kiszabott pénzbüntetés mértéke helyénvaló.

A törvényszék ítéletének egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott védője által indítványozott szabadságvesztés megkezdésének elhalasztására az eljárás jelen szakaszában nincs törvényes lehetőség.

Az ítéletábra a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetésének napjáig előzetes fogvatartásban töltött időnek a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2018. június 7.

Dr.Zólyomi Csilla sk. .Csák Csilla sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Szalai dr.Joánovits Krisztina sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2018. február 1. napján kelt 10.B.437/2017/33. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. június 7.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke